

พระธรรมดาเนียล - บทที่สี่สิบสี่

การเปิดเผยรากฐานที่สูญหาย: สัจธรรมเชิงพยากรณ์ของวิลเลียม มิลเลอร์
และวาระสุดท้ายของแอ็ดเวนติสม์

Jeff Pippenger
2024-01-08

ความจริงพื้นฐานของวิลเลียม มิลเลอร์ได้ถูกปกคลุมไว้ตลอดชีวิตอายุคนของลัทธิแอ็ดเวนติส การฟื้นฟูความจริงพื้นฐานเหล่านั้นได้ถูกนำเสนอไว้ในความฝันครั้งที่สองของเขา และถูกระบุซ้ำแล้วซ้ำเล่าในพระคัมภีร์และใน Spirit of Prophecy ว่าเป็นงานที่ประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้ายจะต้องกระทำ ความฝันของมิลเลอร์ชี้ให้เห็นว่า เมื่อชายผู้ถือแปรงปิดฝุ่นพื้นดินอัญมณีเหล่านั้นแล้ว อัญมณีเหล่านั้นจะส่องประกายสว่างยิ่งกว่าดวงอาทิตย์สิบเท่า

กรอบความเข้าใจของมิลเลอร์ตั้งอยู่บนการตระหนักถึงอำนาจสองประการที่ก่อให้เกิดความร้าวราน คือ ลัทธิเอกศาสนาซึ่งตามมาด้วยอำนาจสันตะปาปา และคำพยานของอัครทูตเปาโลใน 2 เธสะโลนิกา บทที่สอง ได้จัดเตรียมหลักยึดให้แก่กรอบความเข้าใจของมิลเลอร์ ที่เน้นเปาโลระบุว่า โรมนอกศาสนาได้หวังเหนี่ยวอำนาจสันตะปาปาไว้ไม่ให้ขึ้นสู่อำนาจ จนกว่าโรมนอกศาสนาจะถูกนำออกไป ใน 2 เธสะโลนิกา เปาโลยังได้ให้หลักยึดสำหรับกรอบความเข้าใจของ Future for America ด้วย เมื่อเปาโลชี้ว่า “มนุษย์แห่งบาบ” ในบทนั้น ยังได้รับการนำเสนอว่าเป็นกษัตริย์ผู้ยกตนขึ้น ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสามสิบหก.

เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเห็นว่า

การเพิ่มขึ้นของความรู้ในการเคลื่อนไหวของทั้งทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สามนั้น มีความเชื่อมโยงโดยตรงกับคำพยานของเปาโลใน 2 เธสะโลนิกา บทที่สอง ณ เวลาแห่งที่สุดปลายในปี 1798 และในปี 1989 เช่นกัน พระธรรมดาเนียลถูกเปิดผนึก จึงเป็นการเริ่มต้นกระบวนการทดสอบสามชั้น กระบวนการทดสอบนั้นย่อมก่อให้เกิดผู้กราบไหว้นับสการสองจำพวกอยู่เสมอ ในประวัติศาสตร์ที่พระธรรมดาเนียลถูกเปิดผนึก เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมองหาเขียนของเปาโลโดยเชื่อมโยงกับการเพิ่มขึ้นของความรู้ ณ เวลาแห่งที่สุดปลาย เพราะในบทนั้นเองเปาโลเตือนว่า บรรดาผู้ที่ไม่รับ “ความรักแห่งสัจจะ” จะได้รับความล่มหลอย่างแรงกล้าจากพระเจ้า ความล่มหลอย่างแรงกล้านั้นคือสิ่งที่มาถึงคนอธรรมในดาเนียล บทที่สิบสอง ผู้ซึ่งปฏิเสธการเพิ่มขึ้นของความรู้ ในทั้งสองประวัติศาสตร์ ความล่มหลอย่างแรงกล้านั้นหมายถึงแอ็ดเวนติสม์โดยตรงที่สุด

“พระองค์ผู้ทอดพระเนตรลึกลงไปใต้เปลือกนอก ผู้ทรงอ่านจิตใจของมนุษย์ทั้งปวง ตรัสถึงบรรดาผู้ที่ได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่ว่า ‘เขาทั้งหลายมิได้ทุกข์ใจและตื่นตะลึงเพราะสภาพฝ่ายศีลธรรมและฝ่ายจิตวิญญาณของตน’ เออ เขาทั้งหลายได้เลือกทางของตนเอง และจิตวิญญาณของเขาก็ยินดีในสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนของตน ‘เราก็จะเลือกความหลงผิดให้แก่เขาทั้งหลายด้วย และจะนำสิ่งที่เขาหวาดกลัวมาสู่เขา เพราะเมื่อเราเรียก ก็ไม่มีผู้ใดตอบ เมื่อเราพูด เขาก็มิได้ฟัง แต่เขาได้กระทำความชั่วต่อหน้าต่อตาเรา และเลือกสิ่งที่เราไม่พอใจ’ พระเจ้าจะทรงส่งความล่มหลอย่างแรงกล้ามาเหนือเขาทั้งหลาย เพื่อให้เขาเชื่อความเท็จ เพราะเขามีได้รับความรักในความจริงเพื่อจะได้รอด ‘แต่กลับยินดีในความอธรรม’ อีสยาห์ 66:3, 4; 2 เธสะโลนิกา 2:11, 10, 12.”

“พระอาจารย์จากสวรรค์ได้ตรัสถามว่า ‘จะมีความหลงใโตที่รุนแรงกว่าการหลอกล่อให้จิตใจหลงไปได้มากกว่าการเสแสร้งว่าท่านกำลังก่อสร้างอยู่บนรากฐานที่ถูกตัด และว่าพระเจ้าทรงยอมรับกิจการของท่าน ทั้งที่ในความเป็นจริงท่านกำลังกระทำหลายสิ่งตามนโยบายของโลก และกำลังทำบาปผิดต่อพระยาห์เวห์? โอ นี่เป็นการล่อลวงอันยิ่งใหญ่ เป็นความหลงผิดอันชวนให้เคลิบเคลิ้ม ซึ่งเข้าครอบงำจิตใจ เมื่อมนุษย์ที่ครั้งหนึ่งเคยรู้จักความจริง กลับเข้าใจผิดว่าสภาพภายนอกแห่งความเคร่งศาสนาเป็นวิญญูญาณและฤทธิ์เดชของสิ่งนั้นเอง; เมื่อเขาทั้งหลายสำคัญตนว่าตนมีและมีเพิ่มพูนด้วยทรัพย์สมบัติ และไม่ต้องการสิ่งใดเลย ทั้งที่ในความเป็นจริงพวกเขาขัดสนทุกสิ่ง”

“พระเจ้าไม่ได้ทรงเปลี่ยนแปลงพระทัยต่อผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์ ผู้ซึ่งรักษาอาการของตนให้ปราศจากมลทิน แต่มีคนเป็นอันมากกำลังร้องว่า ‘สงบสุขและปลอดภัย’ ขณะที่ความพินาศนับพันกำลังจะมาถึงพวกเขา หากปราศจากการกลับใจอย่างแท้จริง หากมนุษย์มิได้ถ่อมใจของตนลงด้วยการสารภาพ และรับความจริงตามที่ความจริงนั้นมียู่ในพระเยซู พวกเขาจะไม่วันได้เข้าสวรรค์ เมื่อการชำระให้บริสุทธิ์เกิดขึ้นในท่ามกลางพวกเราแล้ว เราจะไม่เอนกายอยู่อย่างสบายอีกต่อไป พลังवादอ้างว่าเรามีและพร้อมด้วยทรัพย์ และไม่ขัดสนสิ่งใดเลย”

“ผู้ใดจะกล่าวได้อย่างสัตย์จริงว่า ‘ทองคำของเราได้ผ่านการลองด้วยไฟแล้ว; เสื้อผ้าของเราไร้มลทินจากโลก’? ข้าพเจ้าเห็นพระเจ้าทรงเป็นอาจารย์ของเราทรงชี้ไปยังอาการแห่งสิ่งที่เรียกกันว่าความชอบธรรม เมื่อทรงถอดมันออก พระองค์ก็ทรงเผยให้เห็นความโสโครกที่ซ่อนอยู่เบื้องใต้ แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘ท่านมองไม่เห็นหรือว่าพวกเขาได้ปกปิดความโสโครกและความเน่าเปื่อยแห่งอุปนิสัยของตนไว้อย่างเสแสร้งเพียงใด? “นครที่ซื่อสัตย์ได้กลายเป็นหญิงแพศยาไปได้อย่างไร!” พระนิเวศของพระบิดาของเราได้กลายเป็นเรือนค้า เป็นสถานที่ซึ่งการสกลิตและพระสิริของพระเจ้าได้จากไปแล้ว! ด้วยเหตุนี้จึงมีความอ่อนกำลัง และปราศจากเรี่ยวแรง” Testimonies, volume 8, 249, 250.

ลัทธิแอ็ดเวนติสเคยเป็น “นครแห่งความซื่อสัตย์” เมื่อได้ประกาศเสียงร้องเที่ยงคืนในปี 1844 ครั้นถึงปี 1863 ก็เริ่มกระบวนการปฏิเสธ “รากฐาน” ที่ได้รับการสถาปนาขึ้นผ่านพันธกิจของวิลเลียม มิลเลอร์ เมื่อพวกเขาเริ่มวางความจริงพื้นฐานเหล่านั้นไว้เสีย ดังนั้นจึงปกคลุมความจริงเหล่านั้นด้วยอัญมณีและเหรียญกษาปณ์ปลอม พวกเขาที่กำลังก่อสร้างใหม่ขึ้น ผู้ที่เริ่มต้น ดำเนินการ และยังคงงานนั้นต่อไป ได้รับการกล่าวถึงในงานเขียนของพระวิญญูญาณแห่งคำพยากรณ์ว่าเป็น “ผู้ที่ได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่”

“ความสว่างยิ่งใหญ่” ที่ครั้งหนึ่งพวกเขาเคยได้รับนั้น ได้ถูกแสดงเป็นสัญลักษณ์ไว้ในความฝันของวิลเลอร์ว่าเป็นอัญมณีในหีบ ซึ่งวิลเลอร์ได้นำไปวางไว้บนโต๊ะกลางห้องของตน และส่องประกายเจิดจ้ายิ่งกว่า “ดวงอาทิตย์” ในข้อความที่เพิ่งอ้างถึงนั้น ซิสเตอร์ไวท์ได้ระบุถึง “บรรดาผู้ที่ได้รับความสว่างยิ่งใหญ่” แต่ “ได้เลือกทางของตนเอง”

พวกเขาได้เลือกหนทางใหม่ในปี 1863 นางกล่าวว่านี่คือ “ความลวงอันน่าหลงใหล ซึ่งเข้าครอบครองจิตใจเมื่อมนุษย์ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยรู้จักความจริง กลับสำคัญผิดว่ารูปแบบของความเป็นพระเจ้าคือพระวิญญูญาณและฤทธานุภาพของความเป็นพระเจ้านั้นเอง; เมื่อพวกเขาคิดว่าตนมีและเพียบพร้อมด้วยทรัพย์สิ่งของ และไม่ต้องการสิ่งใดเลย ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาขัดสนในทุกสิ่ง”

นางกำลังกำหนดชื่อเสียงของชาวเลาติเซีย ซึ่งนางและสามีของนางได้ระบุว่าเกิดขึ้นในปี 1856 จากนั้นพวกเขาถูกทดสอบอยู่เป็นเวลาเจ็ดปี แต่สอบตกในการทดสอบนั้นในปี 1863 และเริ่มก่อรากฐานเทียมเท็จซึ่งนำมาซึ่งความลุ่มหลงอันแรงกล้าตามข่าวสารคำเตือนของเปาโลในเอเธสโลนิกา คำเตือนของเปาโลในเอเธสโลนิกาเป็นหลักยึดสำหรับทั้งขบวนการในช่วงเริ่มต้นและช่วงสิ้นสุดของแอ็ดเวนติส และสอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับความฝันของมิลเลอร์ ซึ่งกล่าวถึงทั้งจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของแอ็ดเวนติส ความฝันของเขาชี้ให้เห็นว่า เมื่อภารกิจแห่งการฟื้นฟูอัญมณีแห่งความจริงดั้งเดิมสำเร็จแล้ว ความจริงเหล่านั้นจะส่องประกายเจิดจ้ายิ่งกว่าขณะที่ได้ส่องแสงเป็นครั้งแรกในเหตุการณ์เสียงร้องเที่ยงคืน ณ จุดเริ่มต้นของแอ็ดเวนติสถึงสิบเท่า เป็นไปได้ได้อย่างไรที่ความเข้าใจของมิลเลอร์จะส่องสว่างยิ่งกว่าเดิยวนี้ เมื่อเทียบกับครั้งแรกที่เขาตระหนักถึงความจริง?

มีความจริงหลายประการที่ถูกแสดงไว้บนแผนภาพศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองแห่งฮาบากุก บทที่สอง ความจริงเหล่านั้นได้ถูกนำเสนอไว้ในความฝันของมิลเลอร์ในฐานะอัญมณีซึ่งในที่สุดจะได้รับการฟื้นคืนในวันสุดท้าย ก่อนเสียงร้องยามเที่ยงคืน อัญมณีปลอมที่ถูกหอบออกไปทางหน้าต่างในความฝันของมิลเลอร์ เป็นสัญลักษณ์หนึ่งของคำสอนเทียมเท็จที่ถูกนำเข้ามาสู่แอ็ดเวนติสเพื่อสร้างรากฐานเทียมเท็จ และเพื่อซ่อนรากฐานที่แท้จริงไว้ด้วย แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธจะปล่อยวางคำสอนเทียมเท็จซึ่งประกอบขึ้นเป็นรากฐานเทียมเท็จนั้นด้วย “เครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ” เป็นหลักยึดของกรอบแห่งความจริงของวิลเลียม มิลเลอร์ ซึ่งได้สถาปนารากฐานดั้งเดิมไว้ และในวันสุดท้าย “เครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ” เป็นสัญลักษณ์ไม่เพียงแต่ของลัทธินอกศาสนา ดังที่มิลเลอร์ได้ระบุไว้อย่างถูกต้องเท่านั้น แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏซึ่งก่อให้เกิดรากฐานเทียมเท็จนั้นด้วย

พระคัมภีร์ พระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ และประวัติศาสตร์ ต่างเป็นพยานตรงกันว่า เสียงร้องแห่งโมงแห่งการพิพากษาตั้งแต่ปี 1798 ถึงปี 1844 คือการประกาศข่าวสารที่วิลเลียม มิลเลอร์ได้ค้นพบและนำเสนอ ด้วยเหตุนี้ ขบวนการดังกล่าวจึงถูกเรียกว่า ขบวนการมิลเลอร์ไรต์ ตามหลักเหตุผลแล้ว การปฏิเสธขบวนการนั้น ก็คือการปฏิเสธความสว่างที่ได้บังเกิดขึ้นในปี 1798 ซึ่งดาเนียลได้ระบุว่าเป็นความรู้ที่เพิ่มขึ้น.

อิสยาห์กล่าวถึงพวกซีมาแห่งเอฟราอิม

และระบุว่าพวกซีมาเหล่านั้นคือบรรดาคนช่างเยาะเย้ยที่ปกครองประชาชนแห่งเยรูซาเล็ม
อิสยาห์ชี้ชัดว่าพวกซีมาได้มาด้วยเหล่าองุ่นตามตัวอักษร หากแต่มาด้วยเหล่าองุ่นฝายวิญญาณ
เหล่าองุ่นฝายวิญญาณในพระคัมภีร์หมายถึงหลักคำสอนที่แท้จริงหรือหลักคำสอนเท็จ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบท
พวกซีมาแห่งเอฟราอิมมาด้วยหลักคำสอนเท็จ ซึ่งเป็นเหล่าองุ่นแห่งบาบิโลน
ดังที่เป็นภาพแทนโดยหญิงแพศยาแห่งเมืองไทรโอะในวิวรณ์ บทที่สิบเจ็ด
และโดยเบลชัสซาร์ในคืนสุดท้ายแห่งการเสียงฉลองของเขา

อิสยาห์ได้ระบุถึงผลของความมีเมฆาทางฝายวิญญาณซึ่งบังเกิดแก่บรรดาคนช่างเยาะเย้ยผู้ปกครองประชาชนแห่งเยรูซาเล็ม

จงหยุดนิ่งและพิศวงเกิด; จงร้องออกมาและคร่ำครวญเกิด: เขาทั้งหลายเมฆามา แต่ไม่ใช่ด้วยเหล่าองุ่น;
เขาไซเซ แต่ไม่ใช่ด้วยสุราแรง เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงเทวิญญาณแห่งความหลับใหลลงเหนือพวกเขา
และได้ทรงปิดตาของพวกเขาเสียแล้ว; คือบรรดาผู้พยากรณ์และบรรดาผู้ครอบครองของพวกเขา
พระองค์ได้ทรงคลุมบรรดาผู้ทำนายเสีย
และนิมิตทั้งสิ้นได้กลายเป็นแก่พวกเขาเหมือนถ้อยคำในหนังสือที่ผนึกไว้ ซึ่งเขานำไปมอบแก่ผู้มีความรู้
โดยกล่าวว่า “ขอท่านโปรดอ่านสิ่งนี้เกิด” และเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าอ่านไม่ได้; เพราะมันถูกผนึกไว้”
แล้วหนังสือนั้นก็ถูกนำไปมอบแก่ผู้ที่ไม่มีความรู้ โดยกล่าวว่า “ขอท่านโปรดอ่านสิ่งนี้เกิด” และเขากล่าวว่า

“ข้าพเจ้าไม่มีความรู้” เหตุฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสว่า
“เพราะประชาชนนี้เข้ามาใกล้เราแต่ด้วยปากของเขา และให้เกียรติเราแต่ด้วยริมฝีปากของเขา
แต่ใจของเขาได้หันห่างไปจากเรา
และความยำเกรงที่เขามีต่อเราก็เป็นเพียงสิ่งที่เรารู้ตามบัญญัติของมนุษย์ ฉะนั้น ดูเถิด
เราจะดำเนินการอันน่าอัศจรรย์ท่ามกลางชนชาตินี้ คือการอันน่าอัศจรรย์และมหัศจรรย์ยิ่ง;
เพราะปัญญาของบรรดาคณามีปัญญาของเขาจะพินาศไป
และความเข้าใจของบรรดาคณรอบคอบของเขาจะถูกซ่อนไว้
วิบัติแก่ผู้ที่ยพยายามซ่อนแผนการของตนไว้ลึกลับจากพระยาห์เวห์ และบรรดากิจการของเขาที่อยู่ในความมืด
และเขากล่าวว่า ‘ผู้ใดเห็นเรา? และผู้ใดรู้จักเรา?’ แท้จริง การที่พวกเขาเฝ้ากลับตาลปัตรทุกสิ่งนั้น
จะต้องถูกนับว่าเป็นเหมือนดินเหนียวของช่างปั้นหม้อหรือ? เพราะสิ่งที่ถูกสร้างจะกล่าวแก่ผู้สร้างมันหรือว่า
‘เรามีได้สร้างข้าพเจ้า?’ หรือสิ่งที่ถูกปั้นแต่งจะกล่าวแก่ผู้ปั้นแต่งมันหรือว่า ‘เขาไม่มีความเข้าใจ?’” อธิยาห์
29:9-16

ซิสเตอร์ไวท์อ้างข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ แล้วจึงเพิ่มเติมว่า:

“ถ้อยคำทุกคำของสิ่งนี้จะสำเร็จเป็นจริง มีคนเหล่านั้นที่ไม่ถ่อมใจลงต่อพระพักตร์พระเจ้า
และไม่ยอมดำเนินอย่างเที่ยงตรง พวกเขาซ่อนจุดประสงค์ที่แท้จริงของตนไว้
และยังคงมีสามัคคีธรรมกับทูตสวรรค์ที่ลี้ลับแล้ว ผู้ซึ่งรักและกระทำการมสา
ศัตรูใส่วิญญาณของมันลงบนคนทั้งหลายที่มันสามารถใช้เพื่อหลอกลวงผู้ที่ยังอยู่ในความมืดอยู่บ้าง
บางคนกำลังซึบซับความมืดที่ครอบงำอยู่ และกำลังละทิ้งความจริงเพื่อความผิดพลาด
วันที่คำพยากรณ์ได้ชี้ไว้มาถึงแล้ว พระเยซูคริสต์มิได้เป็นที่เข้าใจ
พระเยซูคริสต์เป็นเพียงนิทานสำหรับพวกเขา ในช่วงระยะนี้แห่งประวัติศาสตร์โลก
หลายคนประพฤติตนเหมือนคนเมา ‘ง่วงหยดอยู่และประหลาดใจ; ง่วงร้องออกมาและร้องเกิด;
เขาทั้งหลายเมา แต่ไม่ใช่ด้วยเหล้าองุ่น; เขาโซเซ แต่ไม่ใช่ด้วยสุรา
เพราะพระยาห์เวห์ทรงหลงเหนือพวกเขา ซึ่งวิญญาณแห่งความหลับลึก และได้ทรงปิดตาของพวกเขาเสีย
ผู้พยากรณ์และผู้ปกครองของพวกเขา คือบรรดาผู้หยิ่งเห็น พระองค์ได้ทรงคลุมเขาไว้’
ความมึนเมาฝ่ายวิญญาณอยู่เหนือคนเป็นอันมาก ผู้ซึ่งคิดว่าตนเป็นคนที่ได้รับการยกชูขึ้น
ความเชื่อทางศาสนาของพวกเขาก็เป็นดังที่พระคัมภีร์ตอนนี้ได้พรรณนาไว้ทุกประการ ภายใต้อิทธิพลนั้น
พวกเขาไม่อาจเดินตรงได้ พวกเขาทำทางของตนให้คดเคี้ยวในการดำเนินการของตน
คนหนึ่งแล้วอีกคนหนึ่ง โซเซไปมา องค์พระผู้เป็นเจ้าทอดพระเนตรพวกเขาด้วยความเวทนาอย่างยิ่ง
พวกเขามิได้รู้จักทางแห่งความจริง พวกเขาเป็นนักรวางอุบายเชิงวิชาการ
และบรรดาผู้ที่สามารถและควรจะได้ช่วยเหลือ เพราะมีสายตาฝ่ายวิญญาณที่แจ่มชัด
กลับถูกหลอกลวงเสียเอง และกำลังคำนวณงานชั่วร้ายนั้น”

“พัฒนาการต่าง ๆ ของวาระสุดท้ายเหล่านี้จะเข้าสู่ข้อยุติในไม่ช้า เมื่อการล่องลอยฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ถูก
เปิดเผยให้เห็นว่าแท้จริงแล้วเป็นสิ่งใด—คือการกระทำอันลึกลับของวิญญาณชั่ว—บรรดาผู้ที่ได้มีส่วนร่วมใน
สิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นตุ๊กตาที่สิ้นสติ”

“เหตุฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะชนชาตินี้เข้ามาใกล้เราแต่ด้วยปากของเขา
และยกย่องเราแต่ด้วยริมฝีปากของเขา แต่จิตใจของเขาได้ห่างไกลจากเรา
และความยำเกรงที่เขามีต่อเราก็เป็นเพียงสิ่งที่เรารู้กันมาตามบทบัญญัติของมนุษย์ เพราะฉะนั้น ดูเถิด
เราจะกระทำการอัศจรรย์ท่ามกลางชนชาตินี้ คือการอัศจรรย์และสิ่งน่าพิศวง
เพราะปัญญาของบรรดาคณามีปัญญาของเขาจะพินาศไป
และความเข้าใจของบรรดาคณฉลาดของเขาจะถูกซ่อนไว้
วิบัติแก่บรรดาผู้ที่แสวงหาที่ลึกลับเพื่อซ่อนคำปรึกษาของตนไว้จากพระยาห์เวห์

และกิจการของเขายู่ในความมืด และเขาทั้งหลายกล่าวว่า ใครเล่าเห็นเรา และใครเล่ารู้จักเรา? แนนอนที่เตี้ยว การกลับตาลปัตรของพวกเขาจะถูกนับเสมือนดินเหนียวของช่างหม้อ เพราะว่าผลงานจะกล่าวถึงผู้ที่สร้างมันว่า เขามีได้สร้างข้าพเจ้ากระนั้นหรือ? หรือสิ่งที่ถูกปั้นแต่งจะกล่าวถึงผู้ที่ปั้นแต่งมันว่า เขาไม่มีความเข้าใจกระนั้นหรือ?"

"ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงว่า ในประสบการณ์ของเรา เราได้ประสบและกำลังประสบกับสภาพการณ์เช่นนี้เอง บรรดาผู้ที่ได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่และสิทธิพิเศษอันน่าอัศจรรย์ ได้ยึดถือคำของผู้นำซึ่งเห็นว่าตนเองมีปัญญา ผู้ซึ่งได้รับความโปรดปรานและพระพรจากองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างยิ่ง แต่ได้ถอนตนออกจากพระหัตถ์ของพระเจ้า และวางตนไว้ในแกวของศัตรู โลกจะถูกท่วมทับด้วยความเท็จอันมีเล่ห์กลน่าหลงเชื่อ จิตใจมนุษย์ดวงหนึ่ง เมื่อยอมรับความเท็จเหล่านี้แล้ว ก็จะเข้าไปมีอิทธิพลต่อจิตใจมนุษย์ดวงอื่น ๆ ซึ่งได้บิดเบือนหลักฐานอันล้ำค่าของความจริงของพระเจ้าให้กลายเป็นความมูสา คนเหล่านี้จะถูกทูตสวรรค์ที่ลี้มลงแล้วล่อลวง ทั้งที่พวกเขาควรยืนหยัดเป็นผู้พิทักษ์ที่สัตย์ซื่อ คอยเฝ้าระวังเพื่อดวงวิญญาณทั้งหลาย เสมือนผู้ที่จะต้องถวายรายงาน พวกเขาได้วางอาวุธแห่งการสงครามของตนลงแล้ว และเอาใจใส่ต่อวิญญาณที่ล่อลวง พวกเขาทำให้คำปรึกษาของพระเจ้าไร้ผล และละทิ้งคำเตือนและคำตักเตือนของพระองค์ และอย่างแน่แท้พวกเขาอยู่ฝ่ายซาตาน โดยเอาใจใส่ต่อวิญญาณที่ล่อลวงและคำสอนของเหล่าปีศาจ"

"บัดนี้ความมึนเมาทางฝ่ายวิญญาณได้มาถึงมนุษย์ทั้งหลาย ผู้ซึ่งไม่สมควรจะชวนเซตังคนที่อยู่ใต้อิทธิพลของสุราอันแรงกล้า อาชญากรรมและความผิดระเบียบ การนอกรีต การหลอกลวง และการกระทำอันไม่เป็นธรรมได้ท่วมทับโลก ทั้งนี้เป็นไปตามคำสอนของผู้นำซึ่งได้กบฏขึ้นในราชสำนักแห่งสวรรค์"

"ประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยเดิม ข้าพเจ้าสามารถระบุได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ แต่เวลานั้นยังไม่มาถึง ร่างลักษณะของคนตายจะปรากฏขึ้น โดยอาศัยกลอุบายอันชาญฉลาดของซาตาน และคนเป็นอันมากจะเข้าร่วมกับผู้นั้นที่รักและกระทำการมูสา ข้าพเจ้าเตือนประชากรของเราว่า ท่ามกลางพวกเราเองจะมีบางคนหันเหไปจากความเชื่อ และใส่ใจต่อวิญญาณล่อลวงและคำสอนของพวกเขาผิดๆ และโดยคนเหล่านี้ ความจริงจะถูกกล่าวร้าย" Battle Creek Letters, 123–125.

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้น รวมทั้งอิสยาห์และซีสเตอร์ไวท์ กำลังชี้บ่งถึงวาระสุดท้าย ในวาระเหล่านี้ บรรดาผู้นำของแอ็ดเวนติสมี "อยู่ฝ่ายซาตานอย่างชัดแจ้ง โดยเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวงและคำสอนของพวกเขาผิดๆ" ซีสเตอร์ไวท์ได้เสนอคำพยากรณ์ไว้เมื่อเธอกล่าวว่า "เมื่อการล่อลวงแบบทรวิญญาณเหล่านี้ถูกเปิดเผยว่าแท้จริงแล้วคืออะไร,—คือการกระทำอันลึกลับของวิญญาณชั่ว,—บรรดาผู้ที่ได้มีส่วนแสดงบทบาทอยู่ในการนั้นจะกลายเป็นประหนึ่งคนที่สูญเสียชีวิตไป" ภาวะผู้นำของแอ็ดเวนติสมีจะกลายเป็นประหนึ่งคนที่สูญเสียชีวิตไป ณ จุดหนึ่งในประวัติศาสตร์แห่งวาระสุดท้าย เมื่อความมึนเมาของพวกเขาถูกเปิดเผยว่าเป็น "การกระทำอันลึกลับของวิญญาณชั่ว"

มีการเปิดผนึกกิจการของคนช่างเย็บเย็บผู้ปกครองประชาชนในกรุงเยรูซาเล็ม ในวาระสุดท้าย การเปิดผนึกนั้นได้ถูกแสดงเป็นภาพประกอบไว้ในความฝันของมิลเลอร์ เมื่อมิลเลอร์อธิษฐานแล้วก็มีประตูบานหนึ่งเปิดออก เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นก่อนที่เขาจะหลับตาลงชั่วขณะหนึ่ง อันเป็นการชี้ถึงปลายสุดของกระบวนการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน การเปิดออกของประตูบ่งชี้ถึงการเปลี่ยนยุคการทรงจัดสรร และ ณ จุดนั้น

ขบวนการเลาติเซียของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้เปลี่ยนผ่านไปสูขบวนการพิลาเดลเฟียของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ในข้อความตอนหนึ่งในพระธรรมอิสยาห์ มีบทสรุปเกี่ยวกับการงานอันชั่วร้ายของพวกซีมาแห่งเอฟราอิม ซึ่งเป็นคนเหล่านั้นที่ “ควรจะได้ยื่นหยัดเป็นผู้พิทักษ์ที่สัตย์ซื่อ” บทสรุปนั้นได้กล่าวไว้ว่า “แท้จริง การที่พวกเจ้ากลับเอาสิ่งต่าง ๆ ตาลปัตรจะถูกนับเสมือนดินเหนียวของช่างปั้นหม้อหรือ? เพราะผลงานจะกล่าวถึงผู้ที่สร้างมันว่า เขามีได้สร้างข้าพเจ้ากระนั้นหรือ? หรือสิ่งที่ถูกปั้นแต่งจะกล่าวถึงผู้ที่ปั้นแต่งมันว่า เขาไม่มีความเข้าใจกระนั้นหรือ?”

การที่มีลเลอร์ระบุว่า “เครื่องบูชาประจำวัน” หมายถึงศาสนาของลัทธินอกศาสนาหรือกรูโรมฝ่ายนอกศาสนา ในที่สุดแล้วก็ เป็นสัญลักษณ์ของซาตาน เพราะทั้งซาตานและกรูโรมฝ่ายนอกศาสนาต่างก็ได้รับการแทนด้วยพญานาค

“ฉะนั้น แม้มังกรโดยความหมายขั้นต้นจะเป็นตัวแทนของซาตาน แต่ในความหมายชั้นรอง มันก็เป็นสัญลักษณ์ของโรมนอกศาสนา” The Great Controversy, 439.

เมื่อกำลังถึงบรรดาผู้ชายที่ปกครองกรุงเยรูซาเล็มในยุคสุดท้าย ซีสเตอร์ไวท์กล่าวว่า “บางคนกำลังซึบซับความมืดที่ครอบงำอยู่ และกำลังละทิ้งความจริงไปหาความผิดพลาด วันซึ่งคำพยากรณ์ได้ชี้ไว้ก็มาถึงแล้ว พระเยซูคริสต์ไม่ได้รับการเข้าใจ พระเยซูคริสต์สำหรับพวกเขาเป็นเพียงนิทาน” ในปี 1901 ผู้นำคนหนึ่งของแอ็ดเวนติสมีจากประเทศเยอรมนีได้ เริ่มนำมุมมองอันเป็นเท็จของโปรเตสแตนต์ผู้เสื่อมถอยเกี่ยวกับ “เครื่องบูชาเนื่องนิตย์” ในพระธรรมดาเนียลเข้ามา มุมมองนั้นระบุว่า “เครื่องบูชาเนื่องนิตย์” เป็นตัวแทนของพระราชกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการ หรือเป็นความคิดในลักษณะใกล้เคียงกัน ข้าพเจ้ากล่าวว่า เป็นความคิดในลักษณะใกล้เคียงกัน เพราะตลอดประวัติศาสตร์ที่ตามมาหลังปี 1901 ได้มีการเน้นย้ำความเท็จนั้นแตกต่างกันไป แต่ทัศนะนั้นเป็นเท็จเหล่านั้นสีแดงข้อสรุปอย่างหนึ่งเสมอว่า “เครื่องบูชาเนื่องนิตย์” เป็นตัวแทนของพระราชกิจบางประการของพระคริสต์

อัญมณีซึ่งก็คือหลักคำสอนเรื่อง “การถวายเนื่องนิตย์” ที่มีลเลอร์ระบุว่า เป็นสัญลักษณ์ของซาตานนั้น ในแอ็ดเวนติสแห่งยุคสุดท้ายกลับเป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์ เมื่อมีการเสนอแนวคิดนี้ในปี 1901 มีน้อยคนนักที่ยอมรับพระคัมภีร์ว่า “การถวายเนื่องนิตย์” เป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์ มิใช่สัญลักษณ์ของซาตาน แต่เมื่อถึงทศวรรษ 1930 อัญมณีแห่งหลักคำสอนเรื่อง “การถวายเนื่องนิตย์” ซึ่งมีลเลอร์ได้ขุดค้นออกมาจากสายแร่แห่งความจริงที่พบใน 2 เรสโลนิกา บทที่ 2 ก็ถูกปฏิเสธ เช่นเดียวกับที่ “เจ็ดเวลา” ในเลวินตี บทที่ 26 ได้ถูกปฏิเสธไปแล้วในปี 1863 ที่ใดที่หนึ่งในประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1863 จนถึงทศวรรษ 1930 แอ็ดเวนติสได้เปลี่ยนผู้นำของตนไปโดยไม่รู้ตัว

“พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเห็นภัยอันตรายของท่าน และขอถามอีกครั้งว่า ท่านผู้หลงผิดได้พยายามประการใดบ้างที่จะแก้ไขความผิดนั้น? จิตวิญญาณทั้งหลายอาจกำลังสะดุดไปตามทาง เดินอยู่ในความมืด เพราะท่านมิได้ทำทางเท้าของท่านให้ตรง หากท่านอยู่ในตำแหน่งแห่งความไร้วางใจ ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านด้วยความ earnest ยิ่งขึ้น เพื่อเห็นแก่จิตวิญญาณของท่านเอง และเพื่อเห็นแก่บรรดาผู้ที่มองดูท่านในฐานะผู้นำ จงกลับใจต่อพระพักตร์พระเจ้าสำหรับความผิดพลาดทุกประการที่ได้กระทำ และจงสารภาพความผิดของท่าน”

“หากท่านปล่อยตัวตามความต้อริ้นแห่งจิตใจ และด้วยความเยอหยิ่งกับความชอบธรรมในตนเองไม่ยอมสารภาพความผิดของตน ท่านจะถูกปล่อยไว้ให้อยู่ใต้อำนาจการทดลองของซาตาน

หากเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยความผิดพลาดของท่านแล้ว ท่านไม่กลับใจหรือสารภาพ
พระญาณเหนืออำนาจของพระองค์ทรงนำท่านกลับมาบนหนทางเดิมครั้งแล้วครั้งเล่า
ท่านจะถูกปล่อยไว้ให้ทำผิดในลักษณะเดียวกันต่อไป ท่านจะยังคงขาดสติปัญญา
และจะเรียกบาปว่าความชอบธรรม และเรียกความชอบธรรมว่าบาป
การล่อลวงอันมากมายที่จะครอบงำอยู่ในวาระสุดท้ายเหล่านี้จะโอบล้อมท่านไว้
และท่านจะเปลี่ยนผู้นำโดยไม่รู้ตัวท่านได้ทำเช่นนั้นแล้ว” Review and Herald, December 16, 1890.

บรรดาคนช่างเยาะเย้ยที่ปกครองเหนือชนชาติแห่งเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นคนที่ “อยู่ในตำแหน่งแห่งความไว้วางใจ”
จะ “เรียกบาปว่าความชอบธรรม และเรียกความชอบธรรมว่าบาป” และ “แท้จริง
การที่ท่านทั้งหลายกลับสิ่งทั้งปวงตาลปัตร จะถูกถือเสมือนดินเหนียวของช่างปั้นหม้อ;
เพราะสิ่งที่ถูกสร้างจะกล่าวถึงผู้สร้างมันหรือว่า เขามิได้สร้างข้าพเจ้าหรือ?
หรือสิ่งที่ถูกปั้นแต่งจะกล่าวถึงผู้ปั้นแต่งมันหรือว่า เขาไม่มีความเข้าใจ?”
ในการกบฏที่สืบหน้าไปตลอดชีวิตอายุคนของแอ็ดเวนติสม์
บรรดาผู้ที่อยู่ในตำแหน่งแห่งความไว้วางใจได้เปลี่ยนผู้นำ โดยที่ตนเองไม่รู้ตัว พวกเขาไม่รู้ตัว
เพราะได้ปฏิเสธหลักฐานแห่งความผิดพลาดของตนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ในการกบฏที่สืบหน้านั้น
“สติปัญญาของนักปราชญ์ของพวกเขาจะพินาศไป และความเข้าใจของคนสุขุมของพวกเขาจะถูกซ่อนไว้”

พวกเขาจะพลิกสิ่งทั้งหลายกลับตาลปัตร และเรียกบาปว่าความชอบธรรม และเรียกความชอบธรรมว่าบาป
สัญลักษณ์ของการกบฏนี้คือคำสอนเรื่อง “the daily” ซึ่งสำหรับมิลเลอร์แล้วเป็นสัญลักษณ์ของซาตาน
แต่ในปัจจุบันแอ็ดเวนติสม์ระบุว่า เป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์
สิ่งซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นหลักยึดที่สถาปนากรอบแห่งการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์ของวิลเลียม มิลเลอร์ บัดนี้กลับ
กลายเป็นสัญลักษณ์แห่งความมั่นใจของเหล่าคนช่างเยาะเย้ยที่ปกครองเหนือประชาชนแห่งเยรูซาเล็ม
สัญลักษณ์ที่สัมพันธ์กับ “the daily” ในพระธรรมดาเนียล
เคยส่องสว่างเจิดจ้าดวงอาทิตย์เมื่อได้รับการตระหนักในโลงศพของมิลเลอร์ ณ จุดเริ่มต้นของแอ็ดเวนติสม์
แต่ในวาระสุดท้าย ความจริงนั้นส่องสว่างยิ่งขึ้นสืบเท่า เพราะเลขสิบเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบ
และสำหรับอิสราเอลโบราณ การทดสอบครั้งที่สิบคือการทดสอบสุดท้าย

พวกฟาริสีสมัยใหม่ได้ “อ้างว่า” “พระราชกิจของพระคริสต์” นั้นมาจาก “อำนาจของซาตาน”
โดยระบุว่าลัทธินอกรีตคือ “อุทยานภาพอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า”

“พวกฟาริสีได้ทำบาปต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์
ความสามารถในการพูดของพวกเขาถูกใช้เพื่อกล่าวร้ายพระผู้ไถ่ของโลก
และทูตสวรรค์ผู้บันทึกก็ได้จดถ้อยคำของพวกเขาไว้ในหนังสือแห่งสวรรค์
พวกเขาได้ยกฤทธิ์อำนาจบริสุทธิ์ของพระเจ้า ซึ่งสำแดงออกในการพระราชกิจของพระคริสต์
ไปให้เป็นของอำนาจฝ่ายซาตาน พวกเขาไม่อาจหลีกเลี่ยงพระราชกิจอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์
หรืออ้างว่าเกิดจากเหตุการณ์ธรรมชาติได้ ดังนั้นพวกเขาจึงกล่าวว่า ‘สิ่งเหล่านี้เป็นกิจการของมาร’
ด้วยความไม่เชื่อ พวกเขาพูดถึงพระบุตรของพระเจ้าเสมือนเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่ง
งานแห่งการรักษาโรคที่ได้กระทำต่อหน้าพวกเขา งานซึ่งไม่มีมนุษย์ผู้ใดเคยทำหรือสามารถทำได้
เป็นการสำแดงแห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า แต่พวกเขากล่าวหาพระคริสต์ว่าทรงสมคบกับนรก ดื้อรั้น
ขุนเคือง ใจแข็งดูละลឹกลัก พวกเขาตั้งใจจะปิดตาของตนต่อหลักฐานทั้งปวง
และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงได้กระทำบาปที่ไม่อาจทรงอภัยได้” Manuscript Releases, volume 4, 360.

เราจะดำเนินการพิจารณาเรื่องความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น ซึ่งได้รับการเปิดเผยในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง
ต่อไปในบทความถัดไป